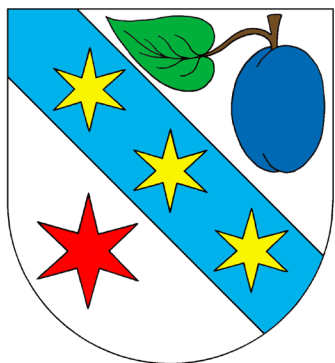

OBEČNÍ

Zpravodaj

DOLANY - DEBRNO

V tomto čísle najdete:

* Parkování u nádraží	* Léto v Debrně	* Běh do Cihličky	* Skřítkův poklad a Dětský den
* Vítání občánků	* Zprávy z MŠ SLUNÍČKO	* Letiště Vodochody	* Posvícení v Dolanech
* Relaxační prvky u Jezu	* Zprávy ze ZŠ	* Dolanský ranč	* Odpady a my
* Kalendář akcí	* TJ Sokol Dolany	* Pochod Josefa Kloučka	* Společenská kronika

Parkování v ulici K Nádraží

Již několikrát a z různých důvodů se o parkování v obci ve Zpravodaji již psalo. Vždy bylo apelováno na soudnost a ohleduplnost parkujících k ostatním, ať už řidičům různých služeb nebo vlastníkům nemovitostí podél komunikací. Většinou se po nějakém čase podařilo dodržovat určitá nepsaná pravidla.

V současné době je aktuální problém parkování v ulici K Nádraží, kde občané zanechávají svoje automobily a dál odjíždějí vlakem. Při parkování nedodržují základní pravidla pro stání jako vzdálenost od křižovatky, před vjezdy na pozemky, v zatáčke atd. Hlavně, že někde parkují a mám to kousek na železniční zastávku.

Přitom se pod železniční zastávkou nachází zpevněná plocha, kde je možnost auto zaparkovat, aniž by to někoho dalšího omezovalo. Když se tam při různých akcích vejdou desítky vozidel, proč

tam skoro nikdo neparkuje? Že by to bylo daleko, nebo snad pod úroveň vozidla nebo řidiče?

Je jen na konkrétních řidičích, jestli i v tomto případě přijmou a budou dodržovat pravidla ohleduplnosti vůči ostatním nebo ne. Mít v obci x počet zákazových značek by asi nebylo to nejlepší, nehledě na to, že jedna vyjde bratru na 2 000 Kč/bez práce na instalaci. O čase stráveném při řešení dopravních přestupků na místě s policisty ČR nebo při správním řízení o přestupku na MěÚ Kralupy nad Vltavou nemluvě.

Každý by se měl chovat k ostatním tak, jak chce, aby se oni chovali k němu.

JOSEF DRÁPELA
STAROSTA

Vítání občánků

Vážení rodiče, dne 4. 12. 2021 se uskuteční tradiční vítání dětí, které se narodily a mají trvalý pobyt v obci Dolany nad Vltavou, v období od 1.11. 2019 do 31.10.2021.

Pokud máte zájem o vítání občánků, prosím sdělte nám jméno a příjmení dítěte, datum narození a kontakt na Vás, na OÚ Dolany nad Vltavou e-mailem: info@dolany.cz, nebo osobně do konce října 2021.

ZDENKA VLASÁKOVÁ

Relaxační prvky u Jezu

Trocha historie. Tehdejší zaměstnanec firmy LUGI vytvořil a ve spolupráci s obcí instaloval prvky z akátového dřeva v lokalitě nad jezem mezi sloupovitými duby. Dlouhá léta prvky sloužily svému účelu, avšak zub času se podepsal na jejich funkčnosti a bylo je třeba opravit. Z místních zdrojů obec shromažďovala materiál. Oslovil jsem místní truhláře, a i původního autora, ale nikdo se s potřebnou vervou do realizace nehrnul. Až... až na místní tým sochaře a vřeměla Tomáše Bujňáka s otcem. Tito si vzali obnovu za svou a pod jejich rukama vznikají staronové a úplně nové prvky z akátového dřeva pro lokalitu Jez. Zatím proběhly dvě instalace a blíží se třetí. Pevně věřím, že lavičky, drak, hřebík, dinosaur a další instalace budou sloužit svému účelu a ožijí nádherné vltavské údolí.

TOMÁŠ VLASÁK

Zaměstnanci OÚ

Prvky u Jezu

Díky Vám jsme opět ušetřili životní prostředí

Dle certifikátu od společnosti EKO-KOM jste v roce 2020 svým tříděním použitých elektrozařízení a využitelných složek komunálního odpadu pomohli životnímu prostředí. Úspora, kterou jste dosáhli, představuje:

Emise CO₂ ekv.: 76,618 tun, Úspora energie: 1 533 360 MJ

Plánované akce

6. 11. Pohonní posezení s hudbou a tombolou - Hostinec Turkestán od 17 hodin

28. 11. Rozsvícení vánočního stromu

4. 12. Vítání občánků

4. 12. Mikulášská pro děti

11. 12. Pohonní posezení s hudbou a bohatou tombolou - hlavní hon

18. 12. Rybáři - od 14 hodin Zamykání Vltavy

- od 17 hodin Posezení s hudbou a tombolou Na Hřišti

Letní sezona v Debrně aneb na nudu nebyl čas

Nedá se nic dělat, ale vypadá to, že nám léto definitivně odešlo. Pro dospělé to znamená začátek topné sezóny, boj se spadáním listů a uspávání zahrady. Pro děti je to zase návrat do škol(k)y, pouštění draků, řádění v blátě a kaštanová zvířátka. Všichni můžeme již jen vzpomínat, jak jsme si užívali teplé dny a co všechno jsme v létě podnikali. V Debrně jsme během léta rozhodně nezaháleli, odehrály se hned 3 velké události, o kterých se nejde nezmínit!

Ještě před prázdninami uspořádali rodiče pro místní i přespolní děti velký **Dětský den**. Plán byl jasný – děti musí zdolat řadu zábavných úkolů, aby si vydělaly speciální penízky, za které si pak v „obchůdku“ nakoupí odměny dle vlastního výběru. Motivace byla veliká, soutěžilo se jako

Malování na trička na Dětském dni

Debrňáček

Letos se na toto zábavné klání malých strojů (ne)domácí výroby přišlo podívat kolem 70 návštěvníků, na startu se objevilo 14 závodících (poprvé startovala i žena) z Debrna, Dolan, Libčic a Dřínova. Do cíle se dohrabali až

na jeden traktůrek všichni. A když píšu dohrabali, tak to myslím doslova, protože terén je divoký a o úseky vedoucí brutálním bahnem není nouze. Tzv. Debrnská díra se stala za roky pořádání této akce osudná nejenom u závodníků...

A kdo to všechno vyhrál? Ve frézách triumfoval Vítězslav Vágnér z Dolan, traktůrkům kraloval Josef Regnemer z Dřínova. Speciální uznání patří

nejmladšímu závodníkovi Toníku Brožkovi, který se nenechal starými mazáky nijak zahanbit a úspěšně dojel. Děkujeme všem za účast, dorazte zase příští rok! Počátkem září přišlo **Loučení s létem neboli Buřtování**. Co si budeme povídat, poslední teplé dny usilovně lákaly k pobytu venku, takže jsme se všichni na další sousedské setkání moc těšili. Inu, akce to byla tradičně veselá. Návštěvníci dorazili v hojném počtu i z Libčic a Dolan, někteří na svých závodních strojích, takže se bylo i na co koukat. Byl oheň, byly buřty a nechybělo ani oblíbené občerstvení U Lizinky, se kterým je každá akce ještě o fous radostnější. Nejvíce si celé odpoledne užily děti, které pobíhaly všude kolem a používaly zabahněné díry po Fréziádě k vlastním jistě velmi zábavným aktivitám. Teď už se těšíme, co nám přinese podzim. S návratem chladných dní přichází sezóna našeho milého Domečku, takže příště na viděnou třeba tam, sousedé!

MICHAELA POKORNÁ DOUŠOVÁ

Debrnská fréziáda

Loučení s létem

Debrňák Martin Patřičný je výtvarník, který dělá krásné věci ze dřeva. Dřevo má rád a vypráví o něm v knihách i v televizním pořadu o Kusu dřeva ze stromu. Kromě toho je ale také autorem mnoha fejetonů a povídek. Martin Patřičný vydal na jaře tohoto roku svou další knihu s názvem **Akord a jiskry**, ve které všechny příběhy spojuje autorův osobitý pohled na život, okouzlení láskou a ženami – ach! Knihu doplňují Patřičné „dřevěné obrazy“.

Zprávy ze školky

V těchto dnech je tomu právě rok, kdy byla znovu otevřena po rozšíření a přístavbě naše školka, a to již jako dvoutřídní s kapacitou 40 dětí.

Třída Sluníčka – starší předškoláci
„Volám tě sluníčko, vyjdi aspoň maličko, vyjdi z mraků ven, zahřej chladnou zem.“

Třída Berušky – mladší děti
„Beruška mi říká, na prst si mě dávají, čekají, kam poletím, jestli se zpět navrátím.“

Právě ve třídě nejstarších dětí budeme vzdělávat a připravovat na vstup do 1. ročníku ZŠ všech 20 předškoláků. Nastávající podzim nám skýtá mnoho námětů pro vzdělávací práci v oblasti poznávání, tělesné i kreativní. Plnění vzdělávacích úkolů je naplánováno v našem „Školním vzdělávacím programu“, který je závazný pro obě třídy a všechny učitelky vybírají témata právě z tohoto našeho školního dokumentu.

Čekají nás rovněž i pohádky, hry se zpěvy a máme již naplánované akce i na příští kalendářní rok 2022 a tak doufáme, že nám toto nezhatí změny v souvislosti s karanténními opatřeními.

V nejbližší době ještě očekáváme a těšíme se s dětmi na doplnění naší školní zahrádky novým prvkem prolézací mašinkou.

Do dalšího období si přejeme především zdraví a pohodu, abychom si v klidu mohli s dětmi hrát a pracovat. Za kolektiv MATEŘSKÉ ŠKOLY SLUNÍČKO Dolany nad Vltavou

ALENA KLIMENTOVÁ

Velké zpravodajství z naší malé školy

Po neklidném a netradičním školním roce jsme se těšili do běžného života v naší dolanské škole. Ale ani tento rok nám není úplně přáno, i když je situace zatím o mnoho lepší než rok minulý. Přivítání našich 9 prvňáčků proběhlo na školním dvoře a pak jsme se odebrali na antigenní testy do tříd a do tělocvičny, kde to poprvé spolu s rodiči zvládli naši prvňáčci. Návštěva třídy pak proběhla už bez rodičů. Ti netrpělivě čekali před školou, až se jejich ratolesti vrátí s nadílkou sešitů a učebnic. Ale tento rok nebude jen o učebnicích, čeká nás několik projektových dnů ve škole a pokud situace dovolí i mimo školu. Vše prožité a osobně vyzkoušené se pamatuje prostě nejlépe. Zatím největší radost dělá 10 nových netbooků, kterých se zkušeně ujali naši čtvrtáci a vypadá to, že iPady jsou už jen pro mrňata. A my pedagogové máme stále nejraději tabuli a křídlo, která stále funguje i když nejde elektrika.

Každé dítě je originál a aby se tento originál mohl rozvíjet, je na naší škole široká nabídka mimoškolních aktivit. Je zde kroužek anglického jazyka, přírodovědný oddíl, kroužek robotiky, výtvarná dílna, Veselá věda,

zumba, a i jóga pro děti. Myslím, že si každý vybere podle svého zájmu. Chtěla bych tady poděkovat všem, kteří těmto aktivitám věnují svůj čas a svou energii, protože obou složek je potřeba vrchovatě. Jsou to: Nika Otiepková, Radka Horčíková, Alice Králová, Vlasta Měchurová a Antonín Vysoký. Někteří jsou naše stálíci, někteří si zkoušejí tuto roli poprvé, tak doufám, že všem vydrží nadšení, optimismus a chuť s dětmi pracovat. Závěrem bych chtěla popřát nejen školním ratolestem a rodičům, ale všem občanům Dolan, klidné a ve zdraví prožité podzimní dny.

JARMILA MAMUTOVÁ

Prvňáčci

TJ Sokol Dolany

Tři měsíce uběhly, jak ta příslovečná voda, a tak si vás opět dovoluujeme informovat o novinkách v naší TJ, nebo chcete-li v našem Sokole.

A jsme opravdu rádi, že už nemusíme psát pouze o fotbale (ač je to asi naše stěžejní záležitost). Tenisový oddíl se totiž stal plnohodnotnou součástí dolanského sportu. Kurty byly celé léto v obležení, a věříme, že pánům Oudránům, Kynčlům a mnoha dalším (kterým se jedním dechem omlouváme, že je na tomto místě nezmníme osobně) se na toto tenisové obrození musí koukat s pýchou. Parta kolem Ondry Doubka má dokonce za sebou první úspěšné působení v tenisových soutěžích a není pochyb, že už nyní přemýšlí, jak v příštím roce reprezentovat naši obec ještě úspěšněji než letos, či jak připravit kurty ještě kvalitněji a mít zázemí plně srovnatelné s některými okolními obcemi. Dva funkční kurty nenabízí z pohledu kapacity nějakou velkou rezervu, přesto příležitost vyzkoušet si tento sport na vlastní kůži dostane v Dolanech každý, který o to projeví skutečný zájem.

Co se týká fotbalu, tak rok 2021 zatím představoval z tohoto pohledu poněkud smutnější kapitolu. Mnozí z vás si jistě vzpomenou, kolik se toho v první polovině roku nahrálo – tedy spíše nenahrálo. Nicméně přes všechna úskalí, která s sebou covidová doba přináší, koncem jara již mohla být realizována standardní sportovní příprava a konečně v srpnu se opět rozběhl kolotoč zápasů. Zasáhly do něj i tři naše týmy: A, B a děti.

První tým se pod taktovkou navrátilce Jardy Hamouze poctivě připravoval na start soutěže. Sice se nám sem-tam

herně, ale především pak výsledkově, zatím nedaří, ale tak už to holt u sportu bývá a vyhrát může vždy jen jeden. Nicméně Jarda ve spolupráci s vedením TJ a dalšími členy realizačního týmu již nyní hledají způsoby a možnosti, jak tým doplnit, zkvalitnit a stabilizovat s cílem lepších sportovních výsledků a společné radosti z nich.

To B-tým má hráčů dost, protože kvalita soutěže je přeci jen nižší a možnost hokejového střídání hráčům odpustí i nějaké to kilo navíc. Bohužel, zde se potýkáme s ledabylým přístupem hráčů k tréninkům. Dvanáct lidí na tréninku by nám kdejaký oddíl mohl závidět, ale pokud si uvědomíme, že se jedná o hráče dvou týmů, tak už to taková sláva není. Někteří hráči si bohužel dostatečně neuvědomují, že Sokol jim vytváří nějaké podmínky a servis, a naopak od nich očekává přiměřenou aktivitu. Pokud tato vyváženost chybí, smysluplnost poskytovaného servisu, který má hodně na svých bedrech Petr Holouš, se poněkud vytrácí. Mnohdy se také dostáváme do problémů s tím mužstvem vůbec sestavit a jsme rádi, když nám sem tam pomohou kluci, kteří třeba již kopačky pověsili na hřebík, nebo již aktivně soutěžní fotbal nehrají. Těm za ochotu pomoci patří samozřejmě dík, ale takový „systém“ má od ideálu hodně daleko. Proto bude třeba se nad další koncepci v přihlašování soutěží zamyslet. Ve svých rukou to mají především hráči, tak uvidíme, jak se situací naloží.

Naopak naše děti jsou naší pravidelnou radostí. Letos se nám naskytlá příležitost a pro zachování konkurenceschopnosti s okolními týmy, jsme se dohodli na spolupráci s Dynamem Nelahozeves, které stejně jako nás trápí nedostatečně široká a kvalitní základna. Výsledky ukazují, že to od Honzy Kopeckého, trenéra našich dětí, byl krok správným směrem. Díky Sokolu a díky sponzorům, kterým za dlouhodobou podporu velmi děkujeme, mají děti

nové dresy a míče. A protože se Honzovi podařilo sehnat i druhý pár přenosných fotbalových branek, můžeme bez nutnosti složité zápůjčky a dopravy zorganizovat fotbalové turnaje i pro náš „potěr“, který si na organizovanou soutěž prozatím musí počkat. Zde bychom chtěli požádat rodiče, jednak aby jejich mladé fotbalisty přiměli k zodpovědné docházce na tréninky, což je velmi důležité a žádoucí pro práci trenérů s našimi svěřenci, neboť trénink po fyzické i technické stránce, píle, disciplína a týmová práce, vedou ke zkvalitňování týmu a růstu našich nadějí. Zároveň bychom chtěli požádat rodiče o spolupráci při cestách/dopravování dětí-fotbalistů na venkovní zápasy, neboť není zpravidla v našich silách svést do místa určení všechny. V případě pravidelných cest, je možnost rovněž uhradit cestovné ze strany TJ.

Z oblasti finanční podpory a dotačních programů, co se týče chodu naše spolku jako takového, bylo vyhověno našim žádostem u Národní sportovní agentury o dotaci na provoz, údržbu a rovněž na sportovní činnost dětí a mládeže. Nejde zde o nijak významné finanční položky, spíše je to forma finanční podpory, která reflektuje provozní náklady klubu. I tak nám však pomůže a jsme za tuto podporu a možnost samozřejmě rádi. Zároveň byla u NSA podána žádost o dataci na výstavbu víceúčelového hřiště s umělým povrchem, která je v tuto chvíli ve schvalovacím procesu. Tento projekt považujeme za prioritu a byl již v minulém roce projednán na obecním zastupitelstvu. Naše obec se totiž rozhodla v rámci podpory sportu a tělovýchovy, poskytnout na realizaci tohoto projektu finanční podporu, čehož si velice vážíme a děkujeme ☺. Víceúčelové hřiště má být využito především pro zvýšení kapacity sportovní prostor v rámci sportovní činnosti TJ, rovněž pro

využití ke sportovním účelům v rámci obce (např. ZŠ, MŠ) a v neposlední řadě pro volnočasové využití a aktivity veřejnosti. Výhodou tohoto typu hřiště, je možnost celoročního využití a v našem případě bez omezení

doby sportování/bez závislosti na denním světle, díky již realizovanému umělému osvětlení.

Jinak vidno, sportovní život se pomalu vrací k normálu. Potvrzují to i proběhnuvší tenisový

a nohejbalový turnaj nebo další ročník Pochodu Josefa Kloučka. Na závěr nám dovolte popřát vám pevné zdraví a spoustu sportovních úspěchů.

JOSEF SVOJSÍK – SEKRETÁŘ
PETR DOBŠ – MÍSTOPŘEDSEDA

Běh do Cihličky

Měsíc září je pro mnohé z nás plný očekávání. Pro školáky, jaké to bude ve škole, pro pedagogy, jaké děti přijdou do školy a pro zdatné sportovce, jak se mi povede vyběhnout Cihličku. Cihlička, takový kopeček, který nadělá mnoho radosti v zimě při sáňkování, se dokáže proměnit ve zdatného sportovního protivníka. Tento rok

Běh do Cihličky

se mu přišlo postavit 50 bojovníků, od těch 3letých, až po zralé muže a ženy. Kdo tento kopeček běžel, ví, že nejhorší je rovinka nahore, a tak proto, abychom neodradili mnoho účastníků, letošní rok trasa byla zkrácená. Výkony byly dech beroucí, a to do slova a do písmene, protože už jenom Cihličku vyjít je někdy obtížné.

Někteří běželi i několikrát, protože toužili po vylepšení času...to je obdivuhodné.

Po vyčerpávajícím výkonu se všichni společně sešli u ohně při opékání buřtů. Velkého buřta by si za pomoc při akci zasloužil tým dobrovolníků, bez kterých by to nešlo: manželé Fibichovi, Simona Kopecká, Martin Jelínek a malí velcí pomocníci ze školy – kluci za nošení laviček a Kája Otiěpková za odborné rozdělování medailí. Chvilku se posedělo a pak Lada zase na chvíli ztichla.

Každý, kdo se zúčastnil je vítěz, ale na výsledkové listině nejvíce v holčičí a ženské kategorii zazářila Aneta Semerádová a v mužské kategorii Ondřej Suško. To jsou korunování Mistři Cihličky pro tento rok. Kdo je předběhne ten rok příští? Už se na vás těšíme :-)

JARMILA MAMUTOVÁ

Ondra Suško

Letiště Vodochody

Je to neuvěřitelných patnáct let, co se obce našeho regionu, které se „daly dohromady“ ve STOP letišti Vodochody, perou o právo na klid pro život. Nemilý soused konečně seznal, že jeho projekt monstrózního mezinárodního letiště na pozemku a dráze továrního letiště Aera Vodochody je nerealizovatelný nesmysl. A tak po letech tuhého potýkání mezi paragrafy hodil ručník do ringu. Továrnu AERO i s letištem prodal. Zbavit se černé díry nevýhodné investice je nakonec také dobré investorské rozhodnutí.

Že je nový většinový majitel z Maďarska, to by nám nemělo dělat vrásky. Kolik „našich“ firem je dnes ještě našich? Ostatně 20% má údajně ve firmě i český kapitál (Omnipol a.s.). A jestli se tomuhle majiteli podaří obnovit leteckou výrobu, zaměstnat další naše spoluobčany a ve světě vývozem jejich díla obnovit slávu „chytrých českých hlaviček a zlatých ručiček“ - bude důvod k oslavě. Ten druhý

k oslavě pak (snad) bude, pokud budou dodrženy přísliby zástupce investora o tom, že projekt mezinárodního letiště novou majitelskou sestavu nezajímá a bude ukončen. Letiště bude zase jen pro továrnu a pro malá soukromá letadla, jak už nějaký čas můžeme na obloze sledovat. S tím by se dalo žít.

Na konkrétní kroky k tomu si ještě chvíli nejspíše počkáme. První z nich je např. stažení žádosti o prodloužení té prozkluklé EIA, kvůli které jsme šli k soudu až do Štrasburku. O dalších zárukách slíbené budoucnosti letiště je třeba ještě jednat. Takže jako „v čtyřicátom pátom“ - vlajka vítězství už vlaje, ale kapitulace ještě není podepsána. Budeme si to hlídat!

DIMITRIJ HÁLKOV, SLV-KOORDINACE

Život na dolanském ranči „Covid zažehnán“

Drazí čtenáři, po delší době, než je obvyklé Vás všechny srdečně zdravím.

Jsme skoro na konci roku 2021, a pokud ho mám zhodnotit, byl to skvělý rok, plný zážitků, které nám z roku předchozí tak moc chyběly. V březnovém článku jsem psala o našich velkých plánech na tento rok a modlila se, aby se nám poštěstilo vše uskutečnit. Stalo se a bylo nám všem dopřáno zase normálně žít a nebýt v zajetí toho ohavného covidu.

První letošní akce byly čarodějnice, o které jsme posledně přišly, a moc nás to mrzelo. Letos to byla paráda, zase jsme se s dětičkami po té dlouhé neúprosné době sešli a byli jsme všichni opravdu moc šťastní. Neuvěřitelné, jak málo člověku stačí ke štěstí. Myslím, že covid nám všem ukázal pravé životní hodnoty a těmi jsou právě kontakt s našimi blízkými, našimi přáteli a těmi které máme rádi. Byl to krásný večer po hodně dlouhé době. Povíдали jsme si, chystali hranici, na které upálíme čarodějnic, opékali buřty a zpívali. Nic nám nechybělo a na všech bylo vidět, jak jim celá naše parta moc a moc chyběla. Netrvalo dlouho a po čarodějnicích přišla hned další úžasná akce a tou byl dětský den ve Svatošských skalách plný soutěží, bojovek, odměn a nových zážitků. Po návratu, kdy už standardně probíhal dětský koňský kroužek a my

měli možnost se pravidelně každou středu scházet na ranči, byla v plánu další tradiční událost a tou byla Noc u koní. Vlastně první spaní na ranči po celém tom covidovém šílenství. Ach bože, jsem opravdu vděčná, že tahle doba je za námi a nebude nám dále bránit zažívat krásné chvíle, které nám byly tak dlouho odepírány.

Do teď jsem Vám psala o akcích, které pořádáme každý rok, ale tento odstavec článku, odhalí něco jiného, něco úplně nového, něco, co tu ještě nebylo. V roce 2021 jsme měli tu možnost uspořádat vůbec první příměstský jezdecký tábor v historii ranče a můžeme říct, že to byl „nejlepší nápad, který nás napadl“. To víte, pochválit se musíme ☺. Tábor byl pojat, jako opravdu intenzivně jezdecký a věřím, že všechny dětičky si ho moc užily. Byl samozřejmě čas i na jiné aktivity, ale práce s koňmi a trénování bylo na prvním místě. Na ranči jsme se sešli vždy v 8:00 a odpoledne v 17:00 si rodiče své ratolesti vyzvedávali.

V průběhu dne byly zajištěny svačinky, oběd a beze všeho i pitný režim. Obědy jsme měli zajištěné u nejlepších z nejlepších, a to v hostinci Turkestan u Kristýnky a Martina Babockých. Asi to většina z Vás ví, ale jejich jídlo je jedním slovem pochutina sama. Všem dětem moc chutnalo, vždy vše zdláblý a o domácích šťávách s kusem ovoce ani nemluví. Moc děkujeme, Kristýnko a Martine, jste úžasní. Příměstský tábor byl krásný a my se nemůžeme dočkat příštího roku, kdy máme v plánu udělat těchto táborů více, pro obrovský zájem maminek a tatínek.

Toť k příměstskému táboru. Není to, ale zdaleka vše. Jízda pokračuje a my jedeme dál.

Po příměstském táboře, kdy začaly letní prázdniny, jsme se ani nenadáli a byl tu konec prázdnin, kdy přichází ta největší, nejbombastičtější událost roku a tou je letní koňský tábor ve Svatošských. Tento rok jsme tábor prodloužili a trval celých 11 dní. Strávili jsme 11 dní v ráji obklopeném Slavkovskými lesy, kde je jedno, jestli tam je teplo nebo zima, pokaždé je tam nádherně. Opět jsme se podívali na hrad Locket a strávili dva dny na řece Ohři. I když byl tábor delší než rok minulý, stále bylo, co dělat a rozhodně jsme se nenudili.

Předposlední akcí tento rok byla Noc u koní II., a pak už nás měli čekat jen Vánoce. To bychom, ale nebyli my, kdybychom tímto byli dostatečně nabaženi. Nejsme nabaženi, a tak jsme k těmto všem uskutečněným plánům, přidali plán ještě jeden. Tím plánem je novinka, která tu ještě nebyla a jsou to podzimní prázdniny ve Svatošských. Hold jsme si řekli, proč by měli dětičky prázdniny trávit doma, proč je ještě ke konci roku v tak krásném ročním období, nevzít naposledy za kupou zážitků na čerstvém vzduchu. Takže poslední týden v říjnu, vyrazíme za novým dobrodružstvím.

Děti na dolanském ranči

Ufff, abych Vám pravdu řekla, bála jsem se. Říkala jsem si, že se mi toho tolik oč se s Vámi chci podělit, nemůže do jednoho článku vejít, ale naštěstí vešlo. Doufám, že si hezky počtete a že to bude příjemně strávená chvíle v tomto říjnovém babím létě. Mějte se, jak nejlépe to jde. Užívejte

ještě dozívání léta a nasávejte krásy začínajícího podzimu. I Když je to předvoj zimy, je to moje oblíbené roční období. Padající barevné listí, slunce brzy zapadající, avšak jeho paprsky stále hřející. To jsou chvíle, které můžete ještě využít na blahodárné procházky naší krásnou přírodou.

U dalšího článku se na Vás budu opět moc těšit.

APPALOOSA RANCH KOCANDA, Z.S.
NIKOLA SURÁ

Dolanský Pochod Josefa Kloučka

Letošní ročník, konaný v sobotu 9. 10. 2021, jsem vynechal a shromažďoval informace z trasy a kontrolních stanovišť v teple domova. Na startu-cíli vše organizovala dvojice manželů Drápelových, Zdenička a Pepa.

Ostatní kontroly zabezpečili: Levý Hradec Miloš Kynčl, Okoř František Šimon a v Zákolanech byl Martin Gembitcki.

Od starosty mám následující statistické informace:

Celkem bylo 73 účastníků z toho:

na trase 50km	4 pěšky, 2 na kole
na trase 30km	17 pěšky, 25 na kole, 3 na koni
na trase 17km	16 pěšky, 6 na kole

Nejstarší účastník našeho klání byl pan Janků ročník 1938, absolvoval trasu 35 km po svých a nejmladší účastnice byla Deniska Dobšová na stejné trase, ale na kole. Vlastně nejmladším účastníkem byl Dominik

Těšík a trasu 17 km ujel v peřince a kočárku. Taktéž se zúčastnili se svými páníčky tři čtyřnozí přátelé na trase 17 km, Malina s Petrem Dohnalem, Max se Zbyňkem Šimonem a Bady s Dominikou a Tomášem Vlasákovými.

A ještě máme dva běžce rekordmany. Trasu 17 km uběhla Lucie Semerádová v čase 2 hodiny a 18 minut a tu nejdelší trasu 50 km během pokořil David Hunča za rekordních 6 hodin 18 minut 52 sekund, na trase ještě stihl zachránit a dovést k další kontrole zbloudilou a trochu plačící Majdu Semerádovou. Davidův čas na maratónské vzdálenosti 42 km byl 5 hodin a 27 minut.

Všem účastníkům dolanského pochodu gratuluji k nevšedním sportovním výkonům v kamarádské atmosféře a všichni děkujeme organizátorům za přípravu. Těšíme se na příští jubilejní 50. ročník, který bude 8. 10. 2022.

Zdrávi došli!

TOMÁŠ VLASÁK

Kolaři na Okoři

Drápelovi na startu

Lucie Semerádová

Účastníci na koni

Hra Zachraňte skřítkův poklad a Dětský den

Ani rok 2021 se bohužel neobešel bez omezení společenského života a nejhůře se tato situace dotýká dětí. I přesto obec ve spolupráci s TJ Sokol a dobrovolníky z řad občanů uspořádala v letošním roce nejednu akci pro naše nejmladší obyvatele. Chtěla bych v tomto článku zmínit dvě – Zachraňte skřítkův poklad a Dětský den.

Na přelomu letošního května a června se v Dolanech a blízkém okolí objevili skřítki. Úkolem dětí bylo sledovat podle mapy skřítkovu cestu a odpovídat na jeho zálučné otázky, které se týkaly přírody. Nakonec skřítek dětem pověděl jedno moudré přísloví „Kdo chce víc, nemá nic.“ a za odměnu jim v dřevěném domečku v ZŠ Dolany přichystal plnou truhlu sladkostí a menších dárků, které zajistili Eda Votava a manželé Babockých. I přes lehké organizační potíže se hra vydařila, zapojilo se více než 50 dětí s rodiči, kteří byli do hry mnohdy zapálení více než jejich děti.

Dětský den se uskutečnil v sobotu 11. září. Když odbila devátá ranní hodina, začalo dopolední klání v pěti sportovních disciplínách. Po krátkém rozvičení všechny věkové kategorie od předškoláků, 1. a 2. třídy až po 7. a 8. třídu změřily své síly v hodu do dálky, trojskoku, běhu na 60 m, hodu na cíl, a nakonec ve vytrvalostním běhu okolo celého fotbalového hřiště. Po úžasných výkonech čekala na děti malinová limonáda od Jiřinky a Ládi Míků. Po sečtení výsledků v jednotlivých kategoriích proběhlo vyhlášení.

Dětský den

Start běhu na 60 metrů

Slečny na dětském dni

Skok do dálky

Hod na cíl

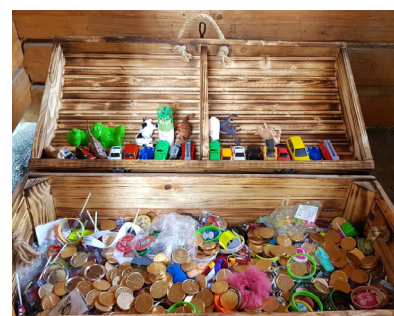
Každé dítě dostalo diplom, pitíčko a malé děti ještě bublifuk. Tři nejlepší dívky a chlapci si navíc vybrali sportovní odměnu dle svého přání. Zábavné odpoledne probíhalo jako již tradičně formou různých her a soutěží za Dolánky, které pak děti mohly utratit ve stánku plném hraček, kde neoblohmně prodávaly Martina Maříková, Míša Augustová a já. Plyšáky, pitíčka, karetní hry, sportovní potřeby a spoustu dalších věcí sponzorovala Obec, TJ Sokol, XDomácnost a BestDárky. Dále byl pro děti připraven malý a velký skákací hrad, malování na obličej anebo pletení copánků šikovnými rukama Ádi Jiráskové. I přes menší déšť se na hřišti sešlo víc jak 50 dětí a bylo jim na očích vidět, jak moc si to užívají.

Děkuji všem dobrovolníkům, kteří se zapojili do organizace hry Zachraňte skřítkův poklad a Dětského dne. Říkáme si „Akční skupina“, a pokud byste měli zájem nám příště pomoci, nebojte se nás kontaktovat, ať už na Obecním úřadě, v Základní škole nebo při další podobné události.

TEREZA VLASÁKOVÁ

Skřítkci

Odměna od skřítků

Posvícení v Dolanech

Smečtým

Tým Hibiscus

Dle tradice se posvícení koná první neděli po svátku Bartoloměje. Sportovní zápolení a oslavy letos připadly na sobotu 28. 8. 2021. V 9.30 jsme prezencí zahájili otevřený závod na dračí lodi – Dolanská švestka III. ročník. K vodnímu klání se přihlásily čtyři týmy – Modrobílý s kapitánkou Zdenkou Vlasákovou, Hibiscus s kapitánkou Jájou Momutovou, Alkoholici pod vedením nejedoucího kapitána Petra Holečka ml. a Smečtým s kapitánkou Zuzkou Zimovou. V deset hodin jsme zahájili první rozjížděnkou Modrobílého týmu a dále pokračovali dle vylosovaného pořadí. Na každé lodi bylo dvacet pádlujících – motor a zapůjčená bubnice a kormidelník. V cíli měřil časy a sledoval regulérnost závodu pan Tomíček z pražského klubu. Atmosféra na lodích i nálada fanoušků na břehu byla skvělá a všichni se vzájemně hecovali k co nejlepším výkonům.

Vítězství obhájil, asi neporazitelný, Smečtým s časem 2:52,86 min, druhé místo Modrobílý tým s časem 2:56,86 min, třetí místo Alkoholici s časem 3:00,34 min a čestné čtvrté místo tým Hibiscus 3:13,24 min. Trasa byla deklarována jako závod na 200 metrů a po důkladném přeměření jezdíme již krásných více než 500 metrů. Jsme dobří. Bóje s se mnou vytyčoval Jirka Soukup na své rybářské lodi a stálo ho to malé poškození šroubu. Po skončení hlavního závodu ještě jely dvě lodě s dětskou posádkou a děti s rodiči absolvovali zkrácený závod. První posádka ujela trasu v čase 1 minuta 21,78 s a druhá posádka v čase 1 minuta 28,46 s.

Diplomy a ceny jsem předal před výkopem fotbalového utkání Kout proti Čapáku. Diplomy byly pro první tři místa a operativně pro tým Hibiscus nakreslila krásný diplom Sára Momutová.

Bratři Holečkové Petr a Jan se opět výtečně zhostili organizace týmů z jednotlivých částí vesnice. V letošním utkání o pohár starosty a sud zlatavého moku zvítězil Kout, a to poměrem branek 5:3 a na závěr se ještě týmy utkaly v penaltách.

Celý den bylo možno si vyzkoušet foukání do Stehlíkovy sklářské píšťaly, zaskákat si v nafukovacím hradu a občerstvit se delikatesní šunkou podávanou Josefem Bartůňkem a Martinem Gembítkim.

Po odpoledním slejváčku začala posvícenská zábava s kapelou Happy Band.

TOMÁŠ VLASÁK

Ondra Momut

Tým Modrobílý

Tým Alkoholici

Petr Holeček

III. dolanská švestka

Tým Čapák

Tým Kout

Odpady a my

Vysokým tempem našeho žití jsme se dostali do druhé poloviny roku 2021, ve které nám legislativa ukládá schválit novou vyhlášku o odpadech s platností od 1. 1. 2022. Z rozborů a dat našeho chování v odpadové problematice vychází minimální zdražení poplatku na poplatníka o 200 Kč. Z první tabulky je patrné množství odpadu ukládané na skládku a nezátížené zvýšenou cenou (viz druhá tabulka). V letošním roce jsme měli k dispozici 185 t odpadu v základní ceně a zbytek ukládáme o 300 Kč za tunu draž. Kvótu 185 t jsme naplnili v měsíci srpnu a od té doby je každá tuna komunálního a velkoobjemového odpadu uložena na skládku o 300 Kč dražší. Taková jsou fakta a pro následující rok bude množství odpadu uplatnitelné na obyvatele v základní ceně skládkování 190 kg a každá tuna zaskládkovaná nad tento limit o 400 Kč dražší. A podobně v dalších letech množství odpadu v základní sazbě menší a tuna nad toto množství o hodně dražší, jak je patrné z tabulek.

Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	
Množství odpadu na obyvatele v tunách	0,2	0,19	0,18	0,17	0,16	0,15	0,14	0,13	0,12	
Poplatkové období v roce										
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030 a déle
Dílčí základ poplatku za ukládání využitelných odpadů	800	900	1000	1250	1500	1600	1700	1800	1850	1850

Černým skládkám asi nikdy neodzvoni

Množství odpadu ukládané mimo místa určená k ukládání odpadu je stále vysoké a většinou, když pomínu odpad na náš katastr dovezený, se nachází podél silnic, cest a na stálých místech v různých koutech obce. Např. vezmu to z Kouta: U starého přívozu u silnice k jezu – kdysi zde bývala skládka a někdo má stále potřebu sem odpad vozit; na konci ulice Na Ladech u připravované točny, vlevo za č.p. 293; u Vltavy pod a za areálem sokola; v Dolanském háji nad č.p. 250, 226, a za č.p. 254; ve stráni Na Horkách pod č.p. 172; ve Viničce pod zahradou Süssmilchových; na Kocandě pod chatami ve stráni k Dlouhé tůni; v Bukvici pod č.p. 215; za Kravínem na hranici pozemku směrem k poli, v Debrně u Turského potoka za č.p. 6; u bývalé Fantovic stodoly v Podhoře; u chat v Šárkách podél potoka atd. Těch míst je mnohem více a jistě je vidíte na svých procházkách. Jsou výsledkem lenosti a našeho chování, kdy pod pláštěm anonymity se zbavím odpadu (odpad je i bioodpad jako tráva, listí, větve), i když mi potom leží za domem a inspiruje někoho dalšího k přidání něčeho, co se doma nehodí.

Jedna z posledních černých skládek – snad dovezených.

Jak třídíme u nás doma

Pro někoho možná inspirace, pro někoho k smíchu a někdo už vše dávno dělá. Výsledkem je zcela plná popelnice jednou za tři týdny až měsíc. Největším předpokladem úspěchu je chtít a vytvořit vytříděnému odpadu prostor, a to jak v kuchyni-chodbě zkrátka tam, kde máte odpadkový koš, tak i v garáži, ve sklepě, kde je mezisklad před vyvezením odpadu do sběrného místa, do příslušných kontejnerů. U nás doma máme v kuchyni dělený koš se čtyřmi menšími: plast, papír, kovy-sklo a nevytříditelný odpad. Bioodpad z kuchyně rovnou odnášíme do kompostéru na zahradě. Má objem asi 200 l a pojme produkci za celý rok. Mám mezisklad v garáži (pytle od zeminy na plast, krabice od

Týdenní produkce z domácnosti před vyvezením.

zakoupeného zboží na papír a plastovou nádobu pro sklo, kovy, nápojové kartony a ostatní odpad – baterie, elektroniku atd., zkrátka vše, co nepatří do popelnice a dotřídím to ve sběrném místě, tak jedenkrát za týden až 14 dní. Bioodpad ze zahrady, kompostovatelný bez úpravy (tráva, listí, plevel, ovoce), vozím do kontejneru v č.p. 4 a dřevitý odpad buď podrťm a pak dávám na stejné místo, nebo v celku odvezu do psího útulku – do prostoru bývalé skládky na Hrombabě. Na popelnici zbude jen minimum – tak jeden 10l koš za týden. TŘÍDTE ODPAD, TO MÁ SMYSL.

TOMÁŠ VLASÁK

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narozeniny oslavili nebo oslaví

* Bílá Eva 93	* Kahabková Marie 83	* Hamouzová Hana 80	* Kučerová Václava 75
* Vlasáková Venuše 91	* Vlasáková Jiřina 82	* Koníř Petr 80	* Dušek Jaroslav 70
* Vlasáková Ludmila 87	* Soukupová Libuše 82	* Goralczykova Helena 80	* Nejedlá Milada 70
* Holeček Stanislav 86	* Černáková Marie 81	* Fischer Jiří 80	* Hajduk Karel 70
* Melda Antonín 85	* Šarbochová Jaroslava 80	* Košulič František 75	* Smetanová Zdeňka 70
* Soukup Jaroslav 85	* Šimon František 80	* Süssmilch Josef 75	

Navždy nás opustili

* Vořechovský Jan	* Burda Ivan
* Kaluš Josef	* Hamouzová Hana

Narození dětí

- * Halík Vojtěch * Šimoniček Dominik * Žabčíková Tereza * Sadílek Kristian

VĚRA POKORNÁ

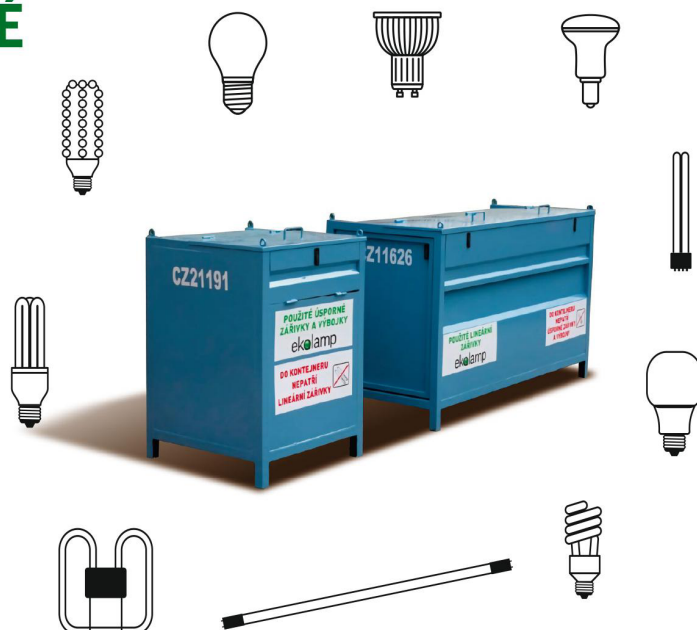
INZERCE

KLASICKÉ A HALOGENOVÉ ŽÁROVKY SE NOVĚ TŘÍDÍ

Klasické, přímo žhavené žárovky původně do zpětného odběru zařazeny nebyly. **Od 1. ledna 2021 se však situace změnila.** Zákon o výrobcích s ukončenou životností nově nařizuje třdit i klasické a halogenové žárovky.

Vzhledem k evropskému zákazu výroby klasických žárovek se předpokládalo, že jejich sběr a recyklace nebude příliš potřeba. Realita je však jiná, tyto žárovky se k nám pod různými názvy stále dovážejí.

Do popelnice ani kontejneru se směsným odpadem už vysloužilé běžné a halogenové žárovky nepatří. Vrací se stejně jako úsporné a trubicové zářivky, výbojky nebo LED žárovky. Můžete je vrátit v obchodě při nákupu nových, ve sběrných dvorech nebo je vyhodit do některé ze sběrných nádob společnosti EKOLAMP, která recyklaci světelných zdrojů v České republice zajišťuje.

Když si půjdete koupit žárovku, uvidíte u její ceny výši příspěvku na recyklaci, kterým **výrobci přispívají na budoucí recyklaci vysloužilých žárovek.** Viditelné uvádění příspěvků na recyklaci neplatí jen pro žárovky, ale pro všechna elektrozařízení.

ekolamp